

ЗОРНИЦА

ЕВАНГЕЛСКО
ПЕРИОДИЧЕСКО
СПИСАНИЕ.

ГОД. 6.

ЦАРИГРАДЪ, СЕПТЕМВРІЙ 1870.

БРОЙ 9.

БОГОСЛОВСКИ ПОНЯТІЯ.

III.

ХРИСТИАНСТВО-ТО ДОСТОЙНО И ВѢРНО БОЖІЕ ОТКРОВЕНІЕ.

Видѣхмы въ кратко че челоѡкъ е падѣлъ, и за да си поправи въ благоденствіе не му стигать прѣимущества-та на естествених-тѣ религіѣх, но необходимо му е едно откровеніе отъ Бога. Сега искамы да знаемъ, ако има такъво откровеніе, кое е то? Въ свѣтъ-тъ има много религіѣ, и всяка една присвоѣва за себе си титла-тѣ "Божіе откровеніе," като унищожѣва значеніе-то на всякы-тѣ други. Тѣ не могатъ да бѣдѣтъ всички Божіи откровенія, защото общо сѣ и противоположны една на другѣ. Кое е прочее истинно-то откровеніе? Онакъ религіѣ, или оуи откровеніе, което открыва най-достоинно и вѣрно характеръ-тъ Божій, челоѡческо-то състояние и бѣдѣщностъ; което дава най-добры срѣдства за усъвършенствованіе-то на челоѡка; което показва най-вѣрнѣицѣ цѣль на животъ-тъ му, и най-добры приѣла за облагополучаніе-то му, то трѣбѣва да е само-то отъ Бога откровеніе. Христианство-то пълно и тържественно отговарѣ на всякы-тѣ тѣх изысканія, и за туй то е Божіе-то откровеніе. Нека прочее го испитама. Характеръ-тъ Божій когото най-открыва Христианско-то ученіе е най-желателный-тъ, най-потрѣбный-тъ и най-съгласный-тъ съ ученія-та на естество-то. То ны учи че Богъ е Единъ, Вѣченъ, Всемогущъ, Вездѣкъ, Праведенъ, Святъ, и най-вече че "Богъ е любовь." Тозь прѣвъзышенъ

характеръ Божій и само-то естество, силно потвърждаѣва. Единъ Богъ съ такыкъ блаженны свойства е достоинъ за най-голѣмъ-тѣ почестъ, любовь, страхъ, послушаніе и обоженіе. Пакъ ученіе-то му за челоѡческо-то паденіе, за начинъ-тъ на спасеніе, за бѣдѣщій-тъ сѣдъ, за Ада и Рай сѣ най-вѣрны-тѣ и достойны-тѣ които свѣтъ-тъ е икогда свидѣтелствувалъ. Христианство-то ны посочѣва чудны срѣдства за усъвършенствованіе-то на тѣло-то, умъ-тъ и душѣ-тѣ челоѡческѣ. То ны учи какъ челоѡкъ трѣбѣва да бодрствуѣ, да бѣде трудолюбивъ и да употрѣбѣва врѣме-то сѣ въ ползѣ, и строго осѣжда лѣньность-тѣ, която е майка на бесчетны порочности. (Быт. 3: 19. Прит. 6: 6-11. Еф. 5: 16. и пр.) То показѣва прилично употрѣбленіе на тѣло-то и удове-тъ му. (Мат. 5: 28-12; 36. 1 Кор. 6: 49. и пр.) То даѣва на умъ-тъ най-широко поле за усѣвѣхъ, понеже му зарѣчѣва "Всичко испытай; добро-то дръжъ" (1 Сол. 5: 12.), и го подканѣ да сѣ гнуси отъ простотѣ-тѣ и заблужденіе-то, като казѣва: което е истинно, честно, праведно, чисто, любезно и добропохвално за него да размышѣѣва (Фил. 4: 8.). То даѣва и най-высоко облагородѣѣваніе на духъ-тъ челоѡческый, като му повѣлѣѣва да бѣде съвършенъ както е съвършенъ и небесный-тъ "Отецъ на духове-тѣ," и го съѣлѣтуѣва да не дѣри насыщеніе въ тѣлѣны-тѣ нѣща но въ нетѣлѣны-то. То му посочѣѣва высокъ-тѣ цѣль на животъ-тъ му, т. е. че челоѡкъ е създаденъ на тозъ свѣтъ за да сѣ приготѣви за другъ бескраинно по добръ свѣтъ, за вѣчно и блаженно

прѣбждваніе, като слѣдва съвѣты-тъ на Създателя си. Още христіанство-то дава чловѣку правила на животъ крайно способни за облагодолучваніе-то му. Каквото искашь да ти правятъ чловѣци-тъ така прави и ты тѣмъ (Мат. 7; 12). „Люби ближній-тъ си“—всякого чловѣка—“като себе си” (Лук. 10; 27). Любѣте врагове-тъ си и пр. (Мат. 5; 41). Насърдчанія-та за постѣпаніе-то по тѣмъ правила съ твърдѣ силы, понеже на творители-тъ ся обѣщыва всегданно блаженство при присѣствіе-то Божіе, а прѣстѣпници-тъ ся заплашватъ съ вѣчно страданіе въ огнь негасимъ, т. е. съ духовни страданія що нѣматъ свършкъ. Ахъ, блажены правила Евангелески! Тѣ съ най силы-тъ, най чудесны-тъ и най побѣдоносны-тъ на туй паднѣло и окаянно чловѣчество! Христіанство-то съдържа правила за чловѣка въ всички възможны нему чинове и обсоетелства. За царіе-тъ и за подданици-тъ; за господари-тъ и за слуги-тъ; за мажіе-тъ и за жены-тъ; за родители-тъ и за чадата, за свободны-тъ и за робы-тъ, за богаты-тъ и за сиромасы-тъ и пр. и пр. И такыя правила щото да напълнятъ царства-та, общины-тъ, ей и самы-тъ докове съ най честивъ животъ и благоденствіе! Ето на кратко благодатна-та цѣль на Христіанство-то върхъ чловѣческый родъ. И не е ли бескрайно любима и уважаема цѣль?! Скъпоцѣнностъ-та на тия Евангелески благодати, истинни-тъ христіани грѣзъ ежедневный-тъ си опытъ познавать, но и самы-тъ иновѣрци въ сношеніе съ тѣхъ въ туй ся убѣждаватъ.

IV.

кой е истиненъ христіанинъ.

“Защо я зовете, Господи, Господи, а не правите това което ви заповѣдвамъ” дула Господь. Лук. 6; 46.

Христіанско-то ученіе на много мѣста им прѣдупѣдожыва че въ Христовѣ-тъ църква на земь-тъ, ще има мнозина, които ще иматъ само видъ на благочестіе; и ще почитатъ Бога само съ уста-та си, а сърдце-то имъ далечъ ще отстои отъ него. 2 Тим. 3; 5. Мат. 15; 9. Какъ прочее ще знаемъ кои съ истинни и кои не? Господь казва: Отъ

плодове-тъ имъ ще ги познаете.” Мат. 7; 16.

Ный видѣхмы благодатнѣ-тъ силъ на христіанство-то върхъ чловѣческый-тъ животъ, слѣдвателно въ всякой народъ, общество, домъ или чловѣкъ, въ който ся видятъ знакове-тъ на туй благодатно влияніе, за тозь народъ, общество и домъ праведно може да ся каже че е христіанскый, и тозь чловѣкъ има право да ся нарича христіанинъ. Нека посочимъ имено туй влияніе.

1. *Чловѣкъ за да бжде христіанинъ трѣбва да знае що е христіанство.* Той трѣбва да знае истинный-тъ характеръ Божій, кояту той иска да служи. Трѣбва да знае своето паднѣло състояние—че естество-то му е растлѣно, ухъ-тъ помраченъ и сърдце-то му твърдѣ измаително. Трѣбва да знае че има безсмертіе отвѣдъ гроба, дѣто има вѣчна награда на добротворцы-тъ, а вѣчно наказание на злодѣйцы-тъ. Той трѣбва да знае срѣдства-та що му посочыва Евангеліе-то за усъвършенствуваніе, още и пѣть-тъ по който трѣбва да ходи за да стане честивъ, слѣдуващъ цѣль-тъ на животъ-тъ си. Трѣбва да знае длъжности-тъ си къмъ Творца си, къмъ себе си, и къмъ други-тъ чловѣци. На кратко той трѣбва да има *неуждно-то* знаніе за всичко онова което христіанство-то го учи за Бога и за чловѣка, за тозь свѣтъ и за вѣчный-тъ, за грѣхъ-тъ и за святость-тъ, за наказание-то и за награда-тъ и пр. Безъ това познаніе, чловѣкъ не е, нито може да бжде истиненъ христіанинъ.

2. *Чловѣкъ за да бжде христіанинъ, трѣбва да живее спорѣдъ духъ-тъ на христіанство-то.* Тукъ е трудно-то дѣло, но и най полезно-то и важно-то прѣимущество на христіанскъ-тъ религіѣ. Макарь христіанско-то ученіе и да е съществено потрѣбно за чловѣка, за да бжде той христіанинъ, пакъ не е достаточно, защото не съ праведни слушащи-тъ слово-то Божіе, но творящи-тъ го. (Рим. 2; 13). Споредъ това и най високо-то познаніе на наука-тъ христіанскъ, не придружено съ послушаніе, не само е бесполезно но и врѣдительно (Лук. 12. 47). Христіанство-то заповѣдва “да възлюбишь Господа Бога твоего съ всичко-то си сърдце, съ всичкѣ-тъ

си душѣ, съ всякъ-тъ си силѣ и съ всякъ-тъ си умъ" (Лук. 40; 27), и ако человекъ знае това по любви друго нищо повече отъ Бога, не става ли той подобенъ на идолопоклонници-тъ? Христианството зарѣча, да употребява человекъ всякъ-тъ си тѣлесны силѣ и душевны прѣимущества за славѣ Божіѣ, за собственно-то си добро и за доброто на други-тъ; но ако той ги употребява да бесчестя Бога, да погубя себе си и да поврѣжда други-тъ, явно е че той не е подъ влияніе-то на христианство-то, слѣдователно не е христианинъ. То заповѣдва, "люби ближній-тъ си," и "любѣте врагове-тъ си;" и ако человекъ не съчувствува съ други-тъ, а още повече, ако има злоба, оиразѣ, зависть, прѣзрѣніе или мечь къмъ кой да е человекъ, даже и къмъ врагъ-тъ си, такъвъ человекъ христианинъ ли е? Той има само силѣ-тъ на христианство-то. Христианинъ-тъ е трудолюбивъ, человекъ-любивъ и Боголюбивъ, за туй *милосивъ-тъ, злодѣецъ-тъ и смѣлолюбивъ-тъ* не е христианинъ. На кратко, единъ народъ, общество, домъ или человекъ нѣма ли познаніе за христианство-то, и не принася ли духовный плодъ (Гал. 5; 22), нѣма право да си хвали съ име-то Христово, нито да си надѣва за благодарны-тъ обѣщанія на христианство-то.

Читателю, "ето ты си наричашь христианинъ и си хвалишь съ Бога," но знаешь ли що е христианство; и въ що си благоугождава Богъ? Христианство-то прави честиты слѣдователи-тъ си. Ты честитъ ли си? То ги прави добротворцы. Ты добротворецъ ли си? То ги прави да обичають всякъ-тъ человекы како ближній тѣмъ, но нѣма ли нѣкой когото ты иразишь, и си радвашь когато той плаче? Христианинъ-тъ денноночно размышлява какъ по добръ да употребѣи кратко-то си врѣме, да угоди Богу и да си приготви за небе-то. Но какъ прѣминувашь ты съжидѣніе-то си врѣме? Коя е най важна-та ти работа, и за какве са постоянны-тъ ти грижы и размышленія? Молихъ тя, припомни си че само съ име христианско не ищешь да сполучишь. Защото "духъ-тъ е който дава животъ, плоть-та нищо не ползува." Иоан. 6; 69. Прочее, *испытай себе си и виждь да ли си въ врѣж-тъ.* 2 Кор. 13; 5.

МЖЕСТВЕННО ДѢТЕ

Тѣзи зимѣ отплувалъ отъ пристанище-то на Ливерпулъ въ Англіѣ единъ Англійскій паропловъ за Нювъ Йоркъ: и въ четвъртый-тъ день слѣдъ трѣгнуваніе-то му, нѣкои отъ корабници-тъ видѣли че въ анбаръ-тъ на паропловъ-тъ ся крѣпало едно дрипаво малко дѣте възрастно едва до деветъ години, коего тутаки завели при второй-тъ капитанъ.

Той заведнажъ начялъ да испитува дѣте-то какъ е могло да ся укрѣе между стокъ-тъ и кой го е довелъ въ корабъ-тъ: дѣте-то което имало хубаво и свѣтло лице и очи твърдѣ ясны, отговорило че баща му го завелъ тамо, защото не само че нѣмалъ срѣдства-та копто му трѣбувать за хранѣ, но нито можалъ да плаги на паропловъ-тъ за да иде въ Халифаксъ, дѣто имало единъ дѣлѣкъ на добро състояние, коѣто отивало да намѣри.

Капитанъ-тъ не повѣрувалъ на думи-тъ на дѣте-то, макаръ че отъ ясно-то му лице и чисты-тъ му душы можалъ да ся увѣри нѣкой че казувало право, и рекъ че много такъмъ бѣжанцы съ го изнамали много пѣти, и мыслялъ че това дѣте е довелъ въ корабъ-тъ и снабдилъ съ хранѣ нѣкой отъ корабници-тъ. Слѣдъ това злощастно-то дѣте прѣтърпѣло много злоупотрѣбленія.

Между това не прѣставали всякой день да го испитувать и да го издирвать, но всякогы давало истый-тъ отвѣтъ, че незнало никого отъ корабници-тъ въ онзи паропловъ, но самъ си баща му го сгрѣлъ тамо и му оставилъ нужды-тъ хранѣ.

Най сетнѣ капитанъ-тъ като ся замудилъ отъ постоянство-то на дѣте то да казва всякогы исто-то, още повече ся осумилъ за нѣкого отъ корабници-тъ, хваналъ единъ день за вратъ-тъ бѣдно-то дѣте и како го завлѣкълъ подъ мащъ-тъ на корабъ-тъ, рекъ му, че слѣдъ десетъ минути ако му не каже истинѣ-тъ, ще го обѣси за мащъ-тъ. Всякъ-тъ пѣтници и корабници ся събрали около него, а прѣдъ него стоялъ немилосердый-тъ капитанъ съ часовникъ-тъ въ рѣцѣ окруженъ отъ чиновницы-тъ на корабъ-тъ.

Было жално позорище да гледа нѣкой на онова благородно дѣте лице-то по-

блѣдѣло, безстрахливо и скърбно, главж-тѣ му възвышенѣ, и красны-тѣ му очи да сѣ свѣтлы отъ сълзы-тѣ които сѣ ронили изъ очи-тѣ му. Като приинили осем-тѣ минути, капитанъ-тѣ рекъ на дѣте-то че му оставатъ само още двѣ минути да живѣе, и свѣтувалъ го да каже истинж-тѣ та да избави животъ-тѣ си; но дѣте-то отговорило на капитанъ-тѣ съ голѣмж прѣстотж и важностъ това: Да ли му е допущено да си помоли Богу.

Капитанъ-тѣ не отговорило нищо само кивналъ съ главж-тѣ и станжлъ блѣдъ като призракъ и растренералъ си като трѣсть клатима отъ вѣтръ-тѣ. Тогазь всички-тѣ сѣ обѣрижи кѣмъ доблественно-то и благородно-то дѣте: това бѣдно дѣте, което община-та отхвърляла, а самий-тѣ му баща не можалъ да го храни, колѣничило съ рѣцѣ повдигнати и главж обѣрижатъ кѣмъ небе-то моллю сѣ на Господа Исуса Христа да го пожади и да го приеме на небе-то.

Овзи дѣто ни каза за това нѣщо казва, че сѣ увидили сърдцата и на жалостивы-тѣ и на жестоки-тѣ, и плакали синца съ гласъ, щомъ видѣли капитанъ-тѣ че пригърналъ дѣте-то и го цѣлувалъ; като го цѣлувалъ много пати и го благословилъ, рекъ: Сега вѣрувамъ искрено на рѣчи-тѣ му, и казалъ че устѣца голѣмж радость заради великодушие-то съ което посрѣщало смъртъ-тѣ, прѣдпочело да стане жертва за истинж-тѣ неже да възлѣже. Малки читатели, гледайте да подражате туй сиромашко по благочестиво дѣте.

ДОМАШНО УДОВОЛСТВИЕ.

Малки-тѣ наши читатели и читателки ще станѣтъ слѣдъ нѣколко години, ако ще Господъ, бѣщи и майки на домородия, домакни и домакынки, главатары на домашны-тѣ сѣ работы и на лица-та които съставятъ домородие-то имъ.

Благолѣние, добръ чинъ и добротворство сѣ стихии, отъ които зависи най много домашно-то удоволствие на членове-тѣ на домородие-то сѣ нѣща, които не сѣ купуватъ съ пари, нито сѣ придобиватъ съ напѣдваніе-то ни на высоки гражданскы достоинства; защото гледамы ежедневно великолѣпны къщы, съсъ скапы сѣдове и свѣтлж покщенинж, но лишены отъ речены-тѣ стихии,

кото правятъ къщж-тѣ истиннж удовлетворителнж.

Има навикновенія които сѣ придобиватъ чрѣзь обученіе въ дѣтинскый-тѣ и младый-тѣ възрастъ, и изливатъ сладко-то и удовлетворително-то си вліаніе върхъ всички-тѣ шо сѣ въ къщж-тѣ.

Твърдѣ е важно, най много за момичета-та, да начиватъ отъ млад възрастъ да сѣ обучаватъ въ чинъ-тѣ въ училище-то. "Всяко нѣщо на мѣсто едно," казвалъ прочутый Франклинъ. — Въ благолѣніе, не въ гордость, не въ роскошь, както е по злощастіе между насъ, но въ онуй което е благолѣпно, ако и да е просто и естивно — Въ чувство-то на добро-то, на истинцо-то, на действително-то, а не онуй по въображеніе, или на онуй споредъ модж-тѣ.

Жена, която има тѣзи дарбы, въобразила е въ себе си тѣзи навикновенія и е источникъ на неизречено удоволствие на сунружикъ-тѣ си, на чедата и на всички-тѣ които посѣщаватъ домъ-тѣ ѝ.

Много такыжъ майки срѣща нѣкой въ Америка и въ други държавы, дѣто възпитаніе-то на челядь-тѣ е евангелско и такъвъ, щото да ги приготви, кога станѣтъ сопружници и майки да сѣ источници на удоволствие неисчерпаемо на домашны-тѣ си. Кога ли ще стигнатъ въ България майки-тѣ да възпитватъ челядь-тѣ евангелскы? За да възпитватъ майки-тѣ челядь-тѣ си евангелскы, трѣбва първо тѣ да сѣ възпитаны и учены, и тогазь ще станѣтъ способны да възпитаѣтъ челядь-тѣ си по евангелскый-тѣ пѣть.

— Който краде, и мысли че го не вижда никой, той скоро излѣзва на-явѣ, сир. ако никой отъ челоуѣцы-тѣ не го види, то има едно същество, което вижда и знае какво правимъ, отъ което трѣбва най много да сѣ пазимъ и да го обичамы отъ всичко-то си сѣрдце и отъ всякъж-тѣ си души, и да му сѣ молимъ сутринж и вечеръ за да ны прости прѣгрѣшенія-та ни. Това същество е Всевышній и Прѣблагый Богъ Отець и сѣднородный Сынь Неговъ е Господъ и Спаситель нашъ Исусъ Христосъ.

КАМИЛА-ТА.

Мнозина от читатели-тъ ни сж виджави
 камилъ-тъ, но вѣрвамы че явлѣния сж ко-
 што сж ходили въ пустынѣ-тъ Аравійскѣ
 или Египетскѣ и тамъ гледали това полезно
 животно, като го ѣздять Арапи-тъ пѣтници.
 За това дѣлами вѣтука една любопытнѣ кар-
 тинкѣ която прѣдстави човѣкъ видѣ на камилѣ,
 който ся казва *бързоходна-та камилѣ*. Ара-
 пи-тъ ѣ наричатъ "Пустинный-тъ корабль."
 Прѣимущество-то на камилѣ-тъ за пѣ-
 туване-то по тѣзи пѣсчяны и безводны
 мѣста състои първо въ това че крака-та ѣ
 сж много дебели и широки, а пакъ меки и
 гѣбовидни што не потъватъ въ пѣсѣкъ-
 тъ, и второ че стомахъ-тъ ѣ има таквозъ
 едно устройство што да може като има нуж-
 да да пие за веднѣжъ водѣ колко-то ѣ трѣ-
 ба за нѣколко дена може и да яде хвѣстиѣ
 и таквызъ яки трѣвы и трѣпки, които конь
 не може да ги яде. Носи товаръ до двѣ

хыляды омы, и ходѣ по осмь или деветъ ми-
 ли на часъ, сирѣчь; зема за единъ часъ, два
 часа отъ обыкновенный-тъ ходѣ на конь.

Тойзи ходѣ тя може постоянно да сѣду-
 ва за много дни. Нѣкои пѣтници увѣрватъ
 че тойзи видѣ камилѣ, който е начертанъ
 въ картинкѣ-тъ, като нѣма голѣмъ товаръ
 може да ходи шестдесеть часа безъ никак-
 во спираше. Понеже ходѣ-тъ ѣ бѣръзъ и
 съ дълги раскрячи голѣмо-то тѣло на ка-
 милѣ-тъ люѣе ся на самъ и тамъ като ко-
 рабъ въ море-то и неопытный-тъ пѣтникъ,
 който първъ пѣтъ така пѣтува, по нѣкога
 страдае отъ морскѣ-тъ болестъ, както кога
 го прѣхваща море-то.

Камилѣ-та много азѣ хапе когато е раз-
 сѣрдена, и макаръ и да ся показва токозъ
 смиренъ и търпѣлива, пакъ е много отмѣсти-
 телна когато ѣ злоупотрѣбѣва нѣкой.

СЛОВА ЗА ДѢЦА-ТА.

(Послѣдваніе отъ брой 8-иі).

Второ-то зло отъ което Евангеліе-то ны избавя е *насилствіе*. Знаете що ще каже насилствіе? На примѣръ едно малко момче излѣзло на поле-то за да опита едно ново хвърчало и да види да ли може да го пусне много високо на въздухъ-тъ. Срѣща го едно снажно момче отъ него по яко и го уплашва че ще го біе, ако му не даде тозъ часъ хвърчало-то. Момченце-то нѣмало кого да выка на помощъ, и така принудено было да даде хвърчало-то си на оново голѣмо и лошо момче. Сега това е насилствіе. Въ оиѣзи държавы дѣто владѣе Евангеліе-то има закони за да зщитивать слабы-тъ и да наказувать насилници-тъ или притеснителни-тъ.

Но въ много изыческы държавы нѣмать таквыи праведны закони. Началници-тъ имъ притесняватъ сиромасы-тъ, земать имотъ-тъ имъ, и животъ-тъ имъ, безъ наказаніе. Въ Кытай, на примѣръ, единъ баща прави каквото ще съзъ животъ-тъ на дѣца-та си, и нѣма законъ да го наказува. Единъ мисіонерниъ расказува за единъ Кытаецъ бащъ, който рекълъ на жена си тѣй: "Какво да сторимъ тойзи нашъ непокоренъ сынъ, защото не ны слуша. Да го убіемъ." Майка-та съгласила. Вързали едно вѣже на шѣкъ-тъ на обѣдно-то дѣте. Баща-та зѣлъ единъ-тъ край а майка-та другый-тъ край на вѣже-то, и теглоцъ додѣ удушили дѣте-то. Съѣди-тъ всицкы узнали това ужасно нѣщо, но никой не далъ вниманіе. Въ градъ-тъ *Пекинъ*, въ Кытай, единъ челоуѣкъ ималъ два сына, а единъ отъ тѣхъ сторилъ нѣщо отъ което много ся разгнѣвилъ баща-та. Той ся рѣшилъ да го махне, и на другый-тъ день, заповѣдалъ на двана-та да дойдѣтъ съ него на едно до рѣкъ-тъ. Вѣзли въ една ладійка и излѣзли до срѣдъ рѣкъ-тъ. Тамъ като стигнали, баща-та вързалъ единъ голѣмъ камѣкъ на вратъ-тъ на момче-то и накаралъ брата му да му помогне да го хвърли въ водѣ-тъ.

Колкото и да бѣде тежкъ животъ-тъ на момчета-та въ Кытай, още по тежкъ е за момчета-та. Никой не може да искаже колко женскы дѣца ся убивать отъ немилосивны-тъ си родители. Въ градъ-

тъ *Амоу* има единъ голѣмъ трапъ или ровъ пълнъ съ водѣ, и по нѣкогашъ додесеѣтъ изъ ведѣжъ женскы дѣца ся виждатъ тамъ въ оизи ровъ хвърлены живы, и никой ся не мѣлва като че сѣ котета или малкы кучета.

Въ Новѣ Зеландіѣ, прѣди нѣколко годины единъ Англичанинъ търговецъ, прѣношувалъ при одного отъ туземскы-тъ началници. Една слугыня която была отектствувала отъ кашъ-тъ за два дена вържила ся въ това врѣме, и началникъ-тъ разгнѣванъ заради отектствуваніе-то ѣ, безъ да ѣ продума рѣчь, заповѣдалъ на единъ слугъ който стоялъ близу да ѣхъ убіе. Съ единъ ударъ отъ брадѣвъ тазъ заповѣдъ ся извършила. Отъ нейно-то тѣло правили угощеніе за пріятелы-тъ си, и дали главѣ-тъ на дѣца-та да и грейтъ съ ней.

Нѣмахъ тогашъ закони въ Новѣ Зеландіѣ за да наказувать таквозъ варварство и насиліе. Но сега имаъ Евангеліе-то. Чрѣзъ него възспрѣ ся това насиліе и безчелоуѣчіе. Новозеландци-тъ сѣ чули радостный-тъ гласъ на благовѣстіе-то, и отъ насъ по добрѣ знаѣтъ да оцѣняватъ колко е блажено нѣщо за единъ народъ да слуша тойзи гласъ.

ПАТЕШЕСТВИЕ ВЪТРѢ ВЪ КЪЩИ.

Отдѣленіе Второ.

Продълженіе отъ брой 8-иі.

Казва ся че въ 1727 ставило едно силно землетресеніе въ Южнѣ Россіѣ. и че отъ слѣдствіе-то на това приключеніе, много миліони пѣхове (отъ особенъ единъ видъ по голѣмъ отъ черныи-тъ пѣхъ) излѣзли отъ подземны-тъ си живѣлища и дошли на Астраханъ, и отъ тамъ, кон по сухо, кон по водѣ, кон по корабы-тъ, распрѣскали сѣ почти по всицкый-тъ свѣтъ. *)

Въ 1730 стигнали въ Англиѣ, по въ Парижъ не дошли до 1753, и въ Швейцаріѣ не ся видѣли до 1809.

На вредъ дѣто ся появили този въсточный пѣхъ, ставали ся силни сраже-

*) Знаменитый-тъ естествословъ Ливней казва че Норвѣдскы-тъ пѣхове на 20 години единъ ся прѣселывать, съ многочисленны чети. Въ една чета има по нѣкога миліони. Малыи-тъ които ся разлятъ по нѣтъ-тъ майскы-тъ имъ земать отъ тѣхъ по добъ, та ги носять едно-то на гърба си и друго-то въ уста-та си, а още яко има, оставать ги.

ня между него и братовче-то му чер-
ный-тъ, не толкозь отъ естественн-тъ
имъ враждъ коикото отъ оскданость-тъ
на хранѣ-тъ за два-та. Тамъ дѣто е
имало доволно хранѣ живѣли съ мирни
наедно, но щомъ оскдѣло живѣне-то и
станѣла смъртоносна битва въ койкто
по слабый-тъ не само ся побѣждаваше
но и изидень бываше.

Плѣхъ-тъ яде почти отъ всичко, пѣ-
ма нищо отвратително или гнѣсно за не-
го. Обыча и да лови малки тѣ патки и
юрдечки, като плува въ водѣ-тъ, той
крадишкомъ иде отъ долу подъ водѣ-тъ
та ги хваща за крака та и ги завлича
долу и ги държи додѣ ся удавятъ. Той
показва и голѣма хитрость въ отбѣгну-
ваніе-то отъ капани-тъ и примки-тъ
които съ поставени за да го уловятъ.

Плѣхъ-тъ ако и да е толкозь свирепъ
когато е разгнѣвенъ, но при всичко това
показва по нѣкога една привѣрженность
къмъ челоуѣка. Много любознати рас-
кази има за осамотены-тъ запрени въ
тъмницѣ които съ изали другарство съ
нѣкой плѣхъ. Има и примѣри за обычѣ-
тъ на плѣхъ-тъ за родѣ-тъ си, както
когато единъ корабъ ся е заплѣлъ въ
пристанище-то и много плѣхове избѣг-
нали отъ огнь-тъ, единъ излѣзъ който
държеше въ уста единъ прѣкъ, съ кой-
то водили единъ *старъ* и *слѣпъ* плѣхъ,
който безъ това благодарѣніе бы останалъ
безъ помощъ да загине въ огнь-тъ.

Въ Франціи колятъ всякъ годинахъ плѣ-
хове съ милиони за кож-тъ имъ, отъ
които праватъ тънки-тъ рѣкваницы за
госпожи-тъ.

Въ Китай ги хранятъ и ги колятъ съ
другъ цѣлъ—*аджитъ ги*. Тамъ обыкають
продавачи-тъ на таквозъ месо, съ плѣхо-
ве, мышки, котенца, кученца, и пр. на
пъртъ на рамо-то като тукашны-тъ *джи-
герджи*. Но не ся надѣвамы на малки-
тъ ни читатели да имъ ся поревне да
кусать отъ таквызи кебабы.

ПРИМѢРЪ-ТЪ ДАНИЛОВЪ.

"И Данилъ влязъ въ кѣжк-тъ си, и
падна на колѣна-та си трѣжде на день
та ся молилъ и словословилъ Бога." Дан.
6; 10.

Смѣтамъ че всички-тъ малки читатели
съ чули за добрый-тъ тойзи мъжъ, ко-

гото бѣше възлюбилъ Богъ и го изба-
вилъ отъ уста-та на львоуе-тъ

Сега ще ви кажъ защо Богъ показа
нему толковъ голѣма любовь и зѣ за
него толкозь голѣмо стараніе. Данилъ
былъ много добръ и вардилъ здраво за-
повѣди-тъ Божіи, и всякогы му ся мо-
лилъ: и когато царь Дарій устранилъ че-
ще хвърли въ ровъ-тъ на львоуе-тъ вси-
чки които ся молятъ другы му а не нему,
Данилъ безъ страхъ и чинно слѣдвалъ
всякой день да колѣничу прѣдъ всесил-
наго своего Бога и Отца.

Данилъ былъ наученъ още отъ малкъ
и като стигналъ часъ-тъ на строго-то
испытаніе, былъ готовъ по добръ да по-
жертвува животъ-тъ си неже да остави
да ся помоли Богу. О, колко добръ ха-
рактеръ!

Богъ прочее чулъ молитвъ-тъ на Да-
нила; защото Богъ всякога послушва
моленія-та на онѣзи които му ся молятъ
и които призывать име-то му, и съ не-
го былъ въ страшный-тъ онзи ровъ и
го избавилъ не само отъ львоуе-тъ, но
и отъ всички-тъ му врагове.

А вы, малки читатели, всякой день мо-
лите ли ся на Даниловъ-тъ Богъ? Колѣ-
ничите ли прѣдъ него? Изражавате ли
признателство-то си за всички-тъ бла-
гости които приѣмате въ всякой день?
Дано Богъ благослови примѣръ-тъ на
тойзи добръ мъжъ да го подражають
синца!

ХИМИЧЕСКИЙ АНЕКДОТЪ.

Единъ ученъ челоуѣкъ срѣщилъ единъ
день едно дѣте на което лице-то и рѣ-
цѣ-тъ были умацаны, отишелъ при не-
го и го попыталъ дали е учило Химіи.

Нито знаиъ що е химія, отговорило
дѣте-то съ ужасъ.—сега, сынокъ, да
тя научъ, рекъ, какъ да измѣриши единъ
любопытенъ химический опытъ. Иди у
дома си, земи малко сапуизъ и водѣ и
натрий добръ лице-то и рѣцѣ-тъ си; не
можешъ да си въобразиши колко хуба-
въ пѣвъ начертава и колко по бѣлыще
станеть лице-то и рѣцѣ-тъ ти: туй е
химический опытъ, и съвѣтвамъ ти да
го опыташь.

— Който не слугува додѣ е малкъ,
и на него нѣма да слугувать. Слугувай,
за да ти слугува.

къ описва

РАЗНЫ.

— Който несмысленно харчи пари-тъ си за какво да е нѣщо, или по развратны палища, него най постѣ обстоятелства-та принуждаватъ да продаде и дрехы-тъ си отъ гърбъ-тъ и го доарватъ до най долно състояние, додѣ най сити захване да проси, и въ умъ-тъ му ся вкоренятъ мысли за какъ по лесно да излаже и да открадне що годѣ за да ся прѣхрани и прѣмине животъ-тъ си въ роскошность.

О, несмысленный и развратный человекъ! а си прѣкарай прѣзъ умъ-тъ, а какъ мыслишь, че туй което правишь въ тозъ лъжовенъ свѣтъ, ще ты ся прости отъ Великий-тъ онзи съдѣж, който ще съди всякого споредъ дѣла-та му? и че тебе, който си правилъ роскошность не ще тя хвърли въ езеро-то огненно чакъ до вѣчность?!
Пазѣте ся прочее, любезны чигатели, защото съдѣ-тъ на грѣшны-тъ при второ-то пришествіе Христова е много страшенъ; страшенъ и за неслушащы-тъ баща си и майка си!

— “Всяко лѣтіе си носи съ приликъ соль-тъ,” казва една пословица.
Много человекъ има, които искатъ да угорчаватъ другы-тъ съ съ свои-тъ празнословія, таквызъ человекъ ся казватъ *развратны*, тѣ никогажъ не искатъ да узнаѣтъ какво нѣщо е *смиреномудріе-то*, но само гледатъ да поучаватъ по малки-тъ отъ тѣхъ на развратны приказки, на които (приказки) слѣствие-то е много лошо; тѣ всякога некатъ да ся разговарятъ за най срамотны-тъ работы на свѣтъ-тъ, съ което мыслятъ че ся задоволяватъ и научаватъ нѣщо си; тѣ всякога ся мѣчатъ да прѣварятъ рѣчь на другыго, за да забрави това за което говори. Таквызъ человекъ ставатъ, като: *на велико лѣтіе и миродѣл.*

Заради туй, дѣца, ако ви прѣдложатъ нѣкое пытаніе, выи ся отговаряйте споредъ пытаніе-то което вы прѣдлагатъ, и никога да не ся отговаряте додѣ вы не попытатъ за нѣщо, защото оставате измани.

Когато вы съдѣтъ за добро, слушайте съ вниманіе, а когато е за лошо, бѣгайте прѣзъ деветъ планины, за да ся не развращавате.

— Когато единъ Британецъ трѣгва отъ пристанище-то, молитва-та му е — “Съхрани мя, Боже мой, корабъ-тъ ми е малкъ, а Океанъ-тъ ти широкъ.” Колко красно изражава тази молитва състояние-то на всякого Християнина който плава по море-то на тойзи свѣтъ противъ влани-тъ на грѣхъ-тъ!

— Ако да е невъзможно да разумѣмъ Християнскы-тъ тайны, можемъ обаче да разсъдимъ за приличность-тъ и способность-тъ ижъ че правятъ намъ нѣкаквы благодѣтельны слѣствия. Религія-та крые глава-тъ си между облаци-тъ, но можемъ да гледамы дѣры-тъ ѿ по земѣ-тъ, и да съзирамы добрыни-тъ които ни ся настѣлятъ по нейныи-тъ пѣтъ.

— Онѣзи дѣто яовръждатъ здравіе-то тѣлесно отъ невъздържаніе безчинно живѣніе, ставатъ само убійци не по доли отъ онѣзи дѣто ся обѣсватъ, или ся отравятъ или удушватъ или удавятъ.

СТИХОТВОРЕНІЕ.

САМО ЛИ ИСУСЪЩЕ НОСИ КРЪСТЬ?

1

Да л' само кроткый Иисусъ
Ще носи кръсть-тъ си,
И на страданіе горкый вкусъ
Самъ Господъ ще търпи?

2

Да ли свѣтъ-тъ наоколо
Съвсѣмъ освободеи?
Не; има кръсть за всякого;
Кръсть има и за мени.

3

Тука ся борихъ до кръвь
Святи-тъ, а сега
Вкусватъ не смесенъ любовь,
И радость безъ съзж.

4

Примѣръ ми даде славный Спасъ;
Умрѣ за мене Той:
Кат' неговъ ученикъ и азъ
Ще носж кръсть-тъ свой.

5

Тогъзъ ще идъ у дома
И вередъ небесный храмъ
Ще видѣж Господа Христа;
Вънець ще носѣж тая.

Въ печатницѣ-тъ на А. Минасіана
у Джамалъ-ханъ.